

РЕШЕНИЕ

№ 7238

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 26.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **1797** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-чл.207 от АПК.

Предявен е иск с правна квалификация чл.1 ЗОДОВ, съгласно определение № 6 от 20.02.2012г. по гр.дело № 10/2012г. на Петчленен състав на ВКС и ВАС на РБ.

Образувано е по искова молба на Н. Н. Е. срещу Агенция „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“.

В обстоятелствената част на исковата молба се излагат следните твърдения: С решение № 777/30.11.2007г. на МС на РБ е разпоредено отчуждаването на недвижимия имот на ищцата за държавна нужда, изграждане на обект Автомагистрала „Х.“, Софийски околовръстен път, пътен възел „Я.“, като е определено обезщетение за това в размер на сумата от 95 144 лева. Изплащането на това обезщетение е следвало да стане, след като собственика на имота представи документите си за собственост. Ищцата е направила това на 30.05.2009г., като дължимото обезщетение и е било изплатено едва на 15.04.2011г. Според ищцата за този период от време ответникът е проявил незаконосъобразно бездействие, като по този начин ѝ е причинил имуществени вреди. Съдът е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл.1 ЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати исковата сума от 18 912.65 лева, както и направените по делото разноски. Съображения в защита на претенцията са изложени в писмено становище от 31.10.2012г.

Ответникът – Агенция „ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, чрез процесуален представител юрк. И. Ц. оспорва предявения иск по съображения, развити в писмен отговор- становище от 28.05.2012г.

Заклучението на прокурора от Софийска градска прокуратура е, че искът е неоснователен.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след преценка поотделно и в съвкупност на събраните по делото писмени доказателства, доводите и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

С Решение № 777/30.11.2007г. на МС на РБ е извършено отчуждаване на имоти-частна собственост за държавна нужда, а именно: изграждане на обект Автомагистрала „Х.“, Софийски околовръстен път, пътен възел „Я.“, участък от км.0+000 до км.8 +460, намиращи се на територията на област С.. За землището на [населено място] е бил отчужден и имот № 99042 с площ от 1.508 дка, като е определено обезщетение в размер на сумата от 95 144.00 лева.

С писмена молба вх.№ 94-00-1173 постъпила при ответника на 30.05.2009г. Н. Н. Е. го е сезирала с искане за изплащане на определеното ѝ парично обезщетение, като е приложила своите писмени доказателства, удостоверяващи вещни права върху имот № 99042 в землището на [населено място].

Сумата от 95 144.00 лева е преведена по сметката на ищцата в [фирма] на 15.04.2011г., видно от банково удостоверение № 086/29.04.2011г.

От заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещното лице Т. З. С. се установява, че изчислен на основание ПМС № 72/1994г. размера на законната лихва върху сумата от 95 144.00 лева за периода от 30.05.2009г. до 15.04.2011г. е 19 206.32 лева.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, обосновава следните правни изводи :

Предявеният иск е процесуално допустим, като подаден от физическо лице, което има правен интерес от водене на настоящото производство и по см. на чл.204 ал.1 АПК, а ответникът е пасивно легитимирана страна по претенцията.

Разгледан по същество, осъдителният иск е ОСНОВАТЕЛЕН.

Отговорността по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по своя характер е обективна, т.е. не е необходимо наличие на вина. Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините носят отговорност за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение за вреди, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Такава вреда нанасят както изричният отказ, така и бездействието на администрацията да извърши една дейност от нейната компетентност, при сезирането ѝ от страна на граждани и юридически лица. Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали те са причинени виновно от отговорното длъжностно лице. Пасивно легитимираният ответник по иск по Закона за

отговорността на държавата и общините за вреди, срещу когото следва да се предяви иска за обезщетение, съгласно чл. 205 от АПК е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Под „орган” и по смисъла на § 1 т.1 ДР на АПК в случая се има предвид този държавен орган, чиито длъжностни лица със своите действия и/или бездействия са причинили вреди на граждани. Съгласно т.2 от Решение № 777/30.11.2007г. на МС на РБ средствата, необходими за финансиране на процедурата по отчуждаване на имотите, частна собственост са за сметка на Фонд „Републиканска пътна инфраструктура” към Министъра на финансите. Агенция „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА” е правопреемник на Национална агенция „Пътна инфраструктура” на основание чл.21 ал.1 от Закона за пътищата, а последната е универсален правопреемник на Фонд „Републиканска пътна инфраструктура”, съгласно § 33 ал.1 от ПЗР на Закона за пътищата. Ответникът е юридическо лице съгласно чл.21 ал.2 от Закона за пътищата към МРРБ, второстепенен разпоредител с бюджетни средства. Ето защо, Агенция „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА”, като административен орган се явява надлежния ответник по предявения иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В хода на съдебното производство се установи както, че ищцата Н. Н. Е. е претърпяла твърдените от нея имуществени вреди, така и, че тези вреди са пряка и непосредствена последица от бездействието на ответника за периода от 30.05.2009г. до 15.04.2011г. Под “вреда” следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитени от правото имуществени права на увредените, а под “пряка и непосредствена” тази вреда, която следва закономерно действието и бездействието на компетентния държавен орган, по силата на безусловно необходима връзка, което важи и за процесния казус.

Съдът намира, че материалноправния режим на отговорността е уредена в чл. 4 от ЗОДОВ, според който държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице, като за неуредените въпроси § 1 от Заключителните разпоредби на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) препраща към гражданските закони. Следователно искът по глава единадесета от АПК е граждански, основаващ се на фактическия състав на непозволеното увреждане. С оглед на това отговорността следва да бъде характеризирана като гаранционно-обезпечителна. Това налага извода, че за възникване и реализиране на отговорността по чл. 1 ЗОДОВ, предвиждащ, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, следва кумулативно да се проявят предпоставките на закона – незаконосъобразен акт, действие или бездействие на служебни лица, вредни последици и причинна връзка между тях.

По делото е безспорно установено, че съгласно Решението № 777/30.07.2007г. на МС на РБ, /обн. в ДВ.бр.104/11.12.2007г., попр.ДВ.бр.43/29.04.2008г., попр.ДВ.бр.54/13.06.2008г./ от патримониума на ищцата по реда на ЗДС е отчужден недвижим имот № 99042 с площ от 1.508 дка, находящ се в землището на [населено място], като за това ѝ е определено парично обезщетение в размер на сумата от 95 144.00 лева. Съгласно забележката към това решение обезщетението за този имот следва да се

изплати на правоимащите лица, след представяне на документ за собственост. Ищцата Н. Н. Е. е представила своите удостоверителни за правото ѝ на собственост писмени доказателства на 30.05.2009г. Размерът на дължимото ѝ обезщетение и е преведен по банков път на 15.04.2011г. Налице е забава за периода от 30.05.2009г. до 15.04.2011г. за изплащане на дължимото обезщетение за отчуждения за държавна нужда недвижим имот, представляваща незаконосъобразно бездействие на ответника при изпълнение на неговата административна дейност, регламентирана в глава III, раздел I от ЗДС. Според състава на съда не е налице хипотезата на чл.39а от ЗДС, защото собственика на имота още към дата 30.11.2007г., когато е постановено решението на МС е бил известен, както и е представил на 30.05.2009г. писмени доказателства за правото си на собственост, поради което сумата от 95 144.00 лева не е следвало да бъде превеждана по сметката на Областен управител на Област С.. От ответната страна е допуснато нарушение и по см. на чл.39 ал.6 от ЗДС, защото не е публикувано съобщение в два централни и един местен ежедневник, с което да са уведомени собствениците на отчуждените недвижими имоти в коя банка е внесено обезщетението и началната дата, от която започва неговото изплащане, за да се вмени във вина на ищцата, че не е потърсила своето обезщетение в определения 3 месечен срок и да се приложи от съда нормата на чл.51 ал.2 ЗЗД. Вземането на ищцата, което е установено по основание и в размер на сумата от 95 144.00 лева е станало изискуемо на 30.05.2009г. След тази дата и за посочения исков период ищцата е претърпяла имуществени вреди, които следва да бъдат репарирани от ответника, вследствие на чието незаконосъобразно бездействие същите са ѝ причинени.

Налице е пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между бездействието на ответника за периода от 30.05.2009г. до 15.04.2011г. и претърпените имуществени вреди в размер на исковата сума от 18 912.65 лева. Размерът на осъдителния иск е доказан за сумата от 19 206.32 лева, посредством заключението на съдебно-икономическата експертиза, но доколкото в процеса ищецът не го измени по реда на чл. 214 ГПК във вр.чл.144 АПК следва да се уважи изцяло в претендираната сума.

Мотивиран от горното и в заключение, съдът приема за доказано в процеса обстоятелството, че ищеца е претърпял имуществени вреди вследствие и в пряка причинно-следствена връзка от незаконосъобразното бездействие на Агенция „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА”. При анализ на всички събрани по делото писмени доказателства, ответната страна е причинила вреда на Н. Н. Е., която е резултат на незаконен акт при и по повод изпълнение на административната дейност по ЗДС.

При този изход на спора и на основание чл.143 АПК в полза на ищцовата страна следва да се присъдят разноските по делото, възлизащи в размер на сумата от 610 лева.

Мотивиран от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Агенция „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА”, представлявана от Председателя на Управителния съвет Л. Л. с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Н. Н. Е. от [населено място], [улица], ет.3, ап.20 сумата от 18 912.65 лева /осемнадесет хиляди деветстотин и дванадесет лева и шестдесет и пет стотинки/ на основание чл.1

ЗОДОВ.

ОСЪЖДА Агенция „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА”, представлявана от Председателя на Управителния съвет Л. Л. с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Н. Н. Е. от [населено място], [улица], ет.3, ап.20 сумата от сумата от 610 лв. /шестстотин и десет лева/ на основание чл.143 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен Административен Съд на Р. Б. с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: